

opusdei.org

Prelaadi kiri (detsember 2009)

Detsembrikuu pakub meile rikkalikult võimalusi, et valmistuda Jeesuse sünnipäevaks: jõulukaunistused tänavatel, liturgia, sõbrad, igapäevased askeldused, isegi meie edud ja ebaedud. Prelaat aitab meid oma kirjaga, mõista nende pühade õiget tähendust.

15.12.2009

Minu armsaimad: hoidku Jeesus minu tütreid ja poegi!

Jälle on kätte jõudmas imeline Jõuluaeg, pühad, mida tähistatakse igal pool, isegi seal, kus Kristust vaevalt tuntakse. Paljude inimeste jaoks on see püha seotud ainult kingituste saamise ja andmisega, mõningate vabade päevadega ja lihtsalt võimalusega, rohkem aega pere keskel veeta. Meie aga, kes oleme saanud usu kingituse, võime mõista nende pühade tõelist tähendust: "Iga Jõulupüha peaks olema meie jaoks uus kohtumine Jumalaga, mil laseme Tema valgusel ja armul sügavale oma hinge tungida!"[1].

Nende ettevalmistusnädalate jooksul tuletab Kirik meile seda korduvalt meelde. Nii ütles ta meile Advendi alguses: "Me tahame minna Issanda majja"[2]. Ja Paavst Benediktus XVI. selgitab, et "põhjus, miks võime rõõmuga edasi minna (...) seisneb selles, et Püha on juba väga lähedal. Issand tuleb! Selle teadmisega

alustame me Advendi teekonda ja valmistume, täis usku Issanda sünni, kui erakorralist sündmust tähistama. Järgnevatel nädalatel pakub liturgia meile iga päev vaatluseks Vana Testamendi tekste, mis lubavad meil mõista seda sügavat ja püsivat igatsust, mida Messiase tuleku ootus juudi rahva seas ülal hoidis. Valvsalt palvetades tahame ka meie oma südame ette valmistada, et vastu võtta seda Püha, kes tuleb selleks, et meile oma halastust näidata ja oma pühadust kinkida”[3].

Püüdkem järgida Püha Isa nõuandeid, lugegem hoolikalt liturgilisi tekste ja vaadeldagem neid oma isiklikus palves. Ja ma palun Teilt veel enam: püüdke igaüks meist nende päevade kristlikku tähendust ühiskonna teadvusse viia. Ei tasu mõelda, et see on utoopiline. Meie Isa armastas öelda: ”Kui loendame, siis alustame me tavaliselt number ühest”, ja siis

jätkame.Võibolla pidas ta silmas ülesannet, mis Jumal Opus Dei seemnena tema hinge ja kätte usaldas.Tema esialgne innustus kasvas pidevalt tänu lakkamatule apostellikule tegutsemisele.Olgu meil seesama valmisolek, sest kõik on võimelised maailma kristlikumaks muutmises kaasa aitama.Igaüks enda ümber, nagu kivi, mis merre kukub ja enda ümber lained tekitab ja need omakorda uued....[4].

Oodates Issanda saabumist, kes tuleb, et maailma rahu ja õiglust tuua, juubeldab Püha Kiri: ” *Vaata, päevad tulevad, ütleb Issand, mil ma teen tõeks hea sõna, mis ma olen rääkinud Iisraeli soo ja Juuda soo kohta. Neil päevil ja sel ajal lasen ma targata Taavetile õiguse võsu* [5]

Issanda tulemine on alati aktuaalne, sest ta külastab seda Maailma erilisel viisil igapäevases Missaohvris. Seal tuleb ta meie juurde oma ihuga, oma verega, oma hingega ja oma

jumalikkusega. Liturgilise aasta
jooksul läheneb ta meile mitmel eri
viisil ja seekord jälle Jõulupühadel.
Tema kohalolek on nii võimas, et see
toob kaasa ettekujutamatu
tegelikkuse. Maailm ”kaunistab”
end, sest on Jõulud. Nii saavad
Psalmisti sõnad omale tähenduse:
*Rõõmustagu taevas, ilutsegu maa,
kohiseugu meri ja tema küllus, tantsigu
nurmed ja nende toredus! Kaikugu
rõõmu metsad ja puud Issanda palge
ees, kui Ta tuleb* [6].

Rohkem kui kaks tuhat aastat tagasi
tuli Jumal vaikselt ilmale. Ainult
inglid ja mõned lihtsad inimesed –
karjased – jägasid koos Maarja ja
Joosepiga rõõmu Lunastaja
sündimisest. Ka tänapäeval toimub
Tema kohaloleks vaikuses. Seal aga,
”kus on usk, kus tema sõna
kuulatakse ja kuulutatakse, kogub ta
kokku inimesed ja kingib ennast
neile oma Ihuna. Ta ”tuleb”. Ja nii on
inimese süda valvel. Ingli uus laul

muutub siis inimeste lauluks, kes läbi kõigi aastasadade alati uuel viisil Jumala lapsena tulekut ülistavad ja sellest sügavat rõõmu tunnevad”[7].

Proovigem anda nende kristlike pühade välistele asjadele tõeline mõte. Pangem kõik mängu – ma kordan veelkord - , et neile meeleolukatele nädalatele nende õige tähendus tagasi anda. Alati on võimalik, traditsioone ja palvevorme sihipärasemalt teostada: kodus sõime ehitada, teiste kirikute ja erinevate paikade sõimesid külastada, võibolla koos pereliikmetega, jõulukuusest ja kingitustest rääkida, mis mõlemad peaksid meile meelde tuletama, et kõik hea saab alguse ristipuust...

Teisel Advendi pühapäeval tõttame vastu kutsele, üleloomulikul viisil eelseisva Jeesuse sünnipäeva üle rõõmustada. Seekord pöördub Prohvet Baruch Jeruusalemma poole – ja ta kuulutab: Heida ära,

Jeruusalemm, oma leina ja alanduse rüü ja riietu igaveseks. Pane selga Jumala õigusekuub, aseta Igavese auhiilgus krooniks pähe![8].

Jumal lubab meile igavese rõõmu küllust, millel ei tule iialgi lõppu, kui püüame armastusega käske täita ning ikka ja jälle andestust paludes Tema poole pöördume, sest me ei ole head lapsed olnud. ”Rõõm ja nii üleloomulik kui ka inimlik optimism” – kirjutab püha Josemaria – ”on tihedas seoses füüsilise väsimusega, valu ja pisaratega – meil on ju süda sees – ning samuti raskustega oma siseelus ja apostolaadis”[9]. Kas kasutame ära neid isiklikke olukordi, et ennast Jumala väarikaks vastuvõtmiseks ette valmistada? Kas laseme Maarjal ja Joosepil meie Petlemma teekonnal juhiks olla?

Meie isiklikud nõrkused – patud ja eksimused, millest ei ole vaba ükski inimene maailmas – peaksid olema

meile nagu hüppelauaks, et suurema armastuse ja usaldusega Jumalale, meie Issandale läheneda, kes meile alati oma andestust pakub, erilisel viisil aga Pihisakramendis. Ärgem unustagem: ” Kristlik optimism – see ei ole vaade läbi roosade prillide, ega puhtinimlik arvamine, et küllap kõik läheb hästi. Kristlik optimism on teadmine meie vabadusest ja usaldus Jumala kõikvõimsusele. See nõuab meilt valmisolekut, igal hetkel Jumala kutsele järgneda”[10]. Nii juurdub meie hinges tõeline rõõm ja see kasvab õnnetundeks, sest saame olla Issanda juures. Meie Isa tundis alati suurt rõõmu, kui Ta Jõuluajal saabuvat Kristust ootas.

Neitsi Maarja Pärispatuta saamise Püha meenutab meile, et õndsaim Neitsi võis nautida seda rõõmuküllust. Sel päeval kõlavad tema huulil Prohvet Jesaja sõnad: *Mina rõõmutsen väga Issandas, mu hing ilutseb mu Jumalas, sest ta on*

mind riietanud päästeriietega, katnud õigusekuuega, otsekui oleks peigmees enesele pähe pannud piduliku peakatte, või pruut ennast ehetega ehtinud [11]. Jumalaema, kes on ihu ja hinge poolest jumalik ja kindlasti nii lähedal Jumalale, kuid samal ajal teame, et ta on ka meile lähedal – see peaks meid täitma kirjeldamatu rõõmujuubeldusega. Sealt Taevast hoolitseb ta igaühe eest meist, ta jälgib meie samme ja palub oma pojalt meile kõiki arme, mida me vajame.”Mida lähemal on inimene Jumalale, seda lähemal on ta inimestele. Seda näeme me Maarjast, ütleb Paavst ühes jutluses. Asjaolu, et ta on Jumalale nii lähedal, on just põhjuseks, et ta on ka inimestele nii lähedal. Seepärast on Jumalaema meie kõigi tröösija ja aitaja: igaüks: igaüks võib oma nõrkuses patte kaaluda ja igas hädas selle Ema poole pöörduda, sest ta mõistab kõike ja ta on alati valmis andma kõigile Jumala hüvede jõudu”[12].

Advendiaja liturgiline rõõm väljendub veelgi enam kolmanda nädala pühapäeval, mille avalause kõlab järgmiselt, *Gaudete*, see tähendab: *Gaudete in Domino semper: iterum dico, gaudete. Dominus enim prope est* [13]; Olge ikka rõõmsad Issandas! Taas ma ütlen: Olge rõõmsad! Sest Issand on lähedal. Ta tuleb, et meid meie pattudest lunastada; see on Jõulurõõmu allikas. *Ilutse, Jeruusalemma tütar! Rõõmutse Iisrael! Rõõmusta ja hõiska kogu südamest, Jeruusalemma tütar! Sest vaata, ma tulen ja asun su keskele, ütleb Issand. Sel päeval hoiab Issanda poole palju paganaid ja nad saavad minu rahvaks. Iisraeli kuningas, Issand on tulnud sinu keskele* [14].

Vaadates kannatusi ja katastroofe, mis suurt osa inimkonda puudutavad, võib mõnikord juhtuda, et meie hinge tungib kurbuse, pessimismi või vähemalt masenduse

kiusatus. Maailmas on nii palju ebaõiglust, mis oleks vaja kõrvaldada; suur hulk on inimesi, kellel ei ole mitte midagi, et elada inimväärsel elu. Ja eelkõige on südames liiga vähe armastust, nii sageli on Jumal unustatud, nii palju on suuremal või vähemal määral peidetud egoismi! Ja ometi ei tohi see kõik maha suruda mehi ja naisi, kes Jumalasse usuvad. Vastupidi, see peaks meid tagant tõukama, meie panust armu abiga kahekordistama, et inimsuhete aluseks võiks olla rohkem ligimesearmastust. Maarja toob Taeva rõõmu Eliisabeti juurde; Mida teeme meie selleks, et ka teised Jeesuse lähedusest kasu saaksid?

Kuulakem püha Josemaria nõuandeid: "Tunnistagem oma haigust, kuid tunnustagem Jumala võimu. Optimism, rõõm ja veendumus, et Issand meid teenida tahab, peaks olema kristlase elu sisu. Kui tunneme, et oleme selle püha

kiriku osa, kui tunneme, et toetume Peetruse kindlale kaljule ja et meid valgustab Püha Vaim, siis oleme me otsustanud, kõik oma väikesed igapäevakohustused täita: iga päev natuke külvata. Ja lõikust saab siis olema küllaga”[15].

Vaadelgem Maarja eeskujut. Milline tähendus oli ühe inimese, ühe noore tüdruku, peaagu lapse silmadel, kes oli pärit nii tundmatust kohast kui Naatsaret? Kuid ometi vaatas Jumal tema peale ja tegi temast Sõna Ema, kes sai Inimeseks ja Vabastajaks.

Vaadelgem veelkord tema külaskäiku Eliisabeti juurde, meile neljas Advendi pühapäev Evangeeliumis meie ette toob. Laul *Magnificat*, kui püsiva Jumalaga suhtlemise vili, meie Kuninganna Püha Kirja usalduse vili, näitab meile kui laulu absoluutsest Jumala võimu usaldamisest ja sellest täituvast pühast rõõmusest.

Meie Ema oli kaua jälginud Vana Testamendi meeste ja naiste sõnu ja tegused, kes Vabastajat ootasid. Ta imetles sageli loendamatu imetegusid, Jumala lõputut halastust rahvale, kes sageli oli nii tänamatu. Armastuses ja pidevat taeva poole püüeldes rõõmutseb tema puhas süda: *Mu hing ülistab Issandat ja mu vaim hõiskab Jumala, minu Päästja pärast, sest Ta on vaadanud oma teenija madaluse poole* (Lk 1, 46-48). Selle hea Ema lapsed, esimesed kristlased õppisid temalt ja ka meie võime ja peame temalt õppima[16].

Õppigem ka meie Maarjalt. Jumal on kristlastele maailma parandanud[17], ja me võime kindlad olla, et tema sõna meie kaastöös täide läheb, sest ta tahaks oma headuses meie kõigiga arvastada. ” Me peame optimistlikud olema, kuid meie optimism ei või lähtuda inimlikust enesega rahulolemisest, ega hämarast

enesearmastuse edevusest, vaid usust Jumala võimu, sest Jumal ei kaota lahinguid.” [18].

Palvetagem ikka Paavsti ja tema kaastöötajate eest kiriku juhtimisel, piiskoppide ja preestrite eest.

Palugem Jumalalt sel preestrite aastal eriti palju pühasid preestreid, nagu Arsi preester oma lastele ütles: ” Preestrid on Jeesuse südame armastus. Kui näete üht preestrit, siis mõelge meie Issanda Jeesuse Kristuse peale” [19].

Hiljuti käisin ma Córdobas.

Apostellik administraator kutsus mind seoses Preestrite-aastaga diötseesi vaimulikega rääkima ja koos nendega püha Josemaria skulptuuri õnnistama, mis püha Nikolause koguduses üles pandi. Selles kirikus palvetas meie Asutaja 20. aprillil, 1938. aastal, oma esimesel reisil sellesse Andaluusia linna. Mul oli võimalus kohtuda ka

paljude inimestega, nii meeste kui naistega, kes on Opus Dei tegevusega seotud. Seejärel sõitsin Pamplonasse, kus pöördusin taas tagasi Igavesse Linna. Ja nagu alati, olin ma nende reise ajal igaühega teist ja ka meie Isa reisidega väga tihedas ühenduses. Ja ma tänasin sageli Jumalat, sest saak, mida püha Josemaria üksi külvas, on tänu Jumala armule suurepäraselt kasvanud.

Ma õnnistan teid armastusega ja soovin teile õndsaid ja rõõsaid Jõulupühi.

Teie Isa

+ Javier Echevarria

[1] Püha Josemaria, Kristus möödub, Nr. 12

[2] Missaraamat, Esimene Advendi pühapäev (A), Psalm

[3] Benediktus XVI, Jutlus esimesel
Advendi pühapäeval, 2.12.2007

[4] Püha Josemaria, Tee, Nr. 831

[5] Missaraamat, esimene Advendi
pühapäev (C), Esimene lugemine (Jer
33, 14-15)

[6] Missaraamat, Jõulud,
Vastusepsalm (Ps. 96(95), 11-13)

[7] Benediktus XVI, Jutlus Jõulupühal,
25.12.2008

[8] Missaraamat, Teine Advendi
pühapäev (C), Esimene lugemine (Bar
5, 1-2)

[9] Püha Josemaria, Sepikoda, Nr. 290

[10] Sama, Nr.659

[11] Missaraamat, Neitsi Maarja
Pärispatuta Saamise Püha, Algussalm
(Js. 61,10)

[12] Benediktus XVI, Jutlus
Pärisparuta Saamise Suurpühal,
8.12.2005

[13] Missaraamat, Kolmas Advendi
pühapäev, Algussalm(Ph 4, 4-5)

[14] Missaraamat, Kolmas Advendi
pühapäev, (C), Esimene lugemine

[15] Püha Josemaria, Kristus
möödub, Nr. 160

[16] Püha Josemaria, Jumala sõbrad,
Nr. 241

[17] Ps.2,8

[18] Püha Josemaria, Kristus
möödub, Nr.123

[19] Ars´i preestri tsitaat, Spirito del
Curato d´Ars, Ed. Ares, S. 79

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/et-ee/article/prelaadi-
kiri-detsember-2009/](https://dev.opusdei.org/et-ee/article/prelaadikiri-detsember-2009/) (09.08.2025)